

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XX.

V Celovcu, 14. februarja 1901.

Štev. 7.

Našim naročnikom!

One gg. naročnike, ki so še zaostali z naročnino, uljudno prosimo, naj jo nam čim preje dopošljejo, da ne bodemo prisiljeni, jim ustavljati lista. S tem, da list sedaj vsaki teden izhaja, so nam stroški zelo narastli in jih moremo poravnati le, če vsi naročniki storijo svojo dolžnost. Zato pa prav iskreno prosimo svoje prijatelje, naj razširjajo naš list in mu pridobijo prav mnogo novih naročnikov. Naročnina naj se pošilja za naprej, kakor je navada pri vseh listih. Naročnina za celo leto stane 4 krone; naj vsak še dostavi, ali je star, ali nov naročnik.

Upravništvo „Mira“.

Kaj bo z državnim zborom?

Najvažnejše vprašanje je zdaj po dokončanih volitvah: ali je naš državni zbor še sposoben za resno delo in kaj potem, če se izkaže, da je bil tudi ta zadnji poskus brezuspešen in da parlament ni sposoben za drugega, nego za prepiranje in razgrajanje? Vlada se trudi na vso moč, da bi spravila voz na pravi tir in da bi prepričala poslance, kako nevarno bi bilo za državo in njene národe, če bi trajale še dalje žalostne razmere v parlamentu. Prestolni govor, ki ga je govoril cesar ob slovesni otvoritvi državnega zbora, je poln obljub, prošelj in rotenja. Kakor lepa obljubljenka dežela se odkriva v tem govoru blagoslovljeno stanje, ki bi zavladovalo v državi, če bi napočili zaželjeni mirni časi; obljubuje se cela dolga vrsta zakonskih načrtov in vladnih predlog, ki so nujno potrebne za gospodarski napredek države. Poslance pozivlja, da naj opusté ali vsaj nekoliko omeje národnostne prepire in da naj se spravijo z vso vnemo na gospodarsko delo, ki se je zanemarjalo v državnem zboru že dolgo vrsto let. Ves ta del prestolnega govora, ki se bavi z gospodarskimi potrebami in zahtevami države, je govoren pač vsakemu pametnemu državljanu naravnost iz srcá. Od tistega časa, ko je brezvestna nemška obstrukcija s surovo roko razbila državni zbor, je bilo pri kraju vse resno delo in nastopile so za državo sramotozne razmere, ki bi postale lahko usodepolne, če bi trajale še dolgo časa. Naša država je zaostajala in zaostaja v vsakem oziru za drugimi. Kjer ni pridnega zakonodavstva, kjer ni delavnega parlamenta, tam tudi ni in ne more biti napredka.

Toda veliko vprašanje je, če je kaj vplival vladni poziv na poslance in na posamezne stranke v zbornici. Kolikor se more zdaj soditi, je nekoliko upanja, da pride parlament, četudi počasi, do resničnega dela. Zdaj je državni zbor podoben bolniku, ki je ravnokar nekoliko okreval in poskuša, da bi hodil. Njegovi koraki so negotovi, omahujoči in vsak čas je v nevarnosti, da mu noge ne omahnejo in da se ne zgrudi. Treba je ravnati z njim skrbno, polahko; najmanjša sapica ga lahko zopet vrže na posteljo, iz katere bi ne vstal več. Tako je s parlamentom. Najmanjši, najneznaatnejši povod izzove lahko zopet hrupno obstrukcijo in potem je gotovo, da bo razbit državni zbor enkrat za vselej. Potem bi se poskušalo morda s spremembo volilnega reda — ali pa bi prišel, in to je bolj mogoče, goli absolutizem. — Stranke so grozno občutljive; druga drugi stojé nasproti, pripravljene na napad ali na odpor. Zaupanja ni nikjer in malo je tudi pravega in resničnega veselja do dela. Nemci se pač na zunaj kažejo delavne, toda njih brezobzirno, predržno in gospodstvaželjno nastopanje dokazuje, da je v tej zunanji delaželnosti mnogo hinavščine. Resno pa želé dela stranke na desnici, a pred vsemi jugoslovanski zastopniki, ker so si v svesti, da posebno mi Slovenci neobhodno potrebujemo parlamenta, edinega mesta, kjer moremo govoriti o svojih pravicah, potrebah in zahtevah.

Nujno bi bilo potreba, da bi se združile vse slovanske stranke na desnici, da bi se tako združene in edine lahko branile napadom objestne levice ter zavračale njene pretirane zahteve, a drugič, da bi omogočile koristno delovanje v državnem zboru. Ne čakati, kaj porekó drugi, kaj nameravajo drugi in kdaj pričnó drugi delati; treba je začeti, treba je dati znamenje in vzgled. Čakanje in nezaupnost ne rodi nikoli dobrih sadov, zakaj lenoba je vseh pregreh mati — in tajiti se žalibog ne more, da je veliko lenobe in malodušnosti v našem parlamentu.

Parlament mora delati! Že takó se nam na jugu države godi slabo in zatira nas lahko vsak, kdor ima na tem veselje in korist. Kako bi šele bilo, ko bi ne imeli nobenega mesta, kjer bi lahko potožili, kjer bi lahko povedali na ves glas, kako se postopa z nami? Vsaka vlada nas boža in gladi z železno roko, — kako bi bilo šele pod absolutistično vlado, ki bi ne imela nobenega gospoda nad sabo, nobenega sodnika, ki bi jo lahko klical na odgovor za njene pregrehe? — Upamo zató in želimo, da naš državni zbor okreva. Samó tam je še mesto, kjer morejo zastopniki slovenskega národa razkriti krivice, ki se godé obmejnim, posebno koroškimi Slovincem, katerim so ugonobili brezobzirni nasprotniki s pomočjo noža, denarja in pijače zastopstvo v dunajskem parlamentu.

Državni zbor.

Dné 4. febr. je cesar s prestolnim govorom slovesno otvoril zasedanje državnega zbora. V govoru našteva dolgo vrsto predlog in važnih zadev, katere naj bi rešil državni zbor, in pozivlja poslance k vstrajnemu delu. Socijalistov in Schönererjevih pristašev ni bilo pri tem slovesnem dogodku.

V 2. seji dné 5. febr. so se poslanci izzrebali v posamezne oddelke ter prečitale običajne izjave. Ko so se take izjave čitale tudi v češkem jeziku, zagnali so nemški radikanci, na čelu jim Wolf, velik krik. — V 3. seji dné 8. febr., ki je bila vseskozi mirna, se je volilo novo predsedništvo. Nemške stranke so hotele na predsedniško mesto postaviti poslanca Pradeja, ki slovi po svoji nestrpnosti do Slovanov. Slovani so bili za staro predsedništvo. Konečno se je po dolgih dogovorih dogledlo sporazumljenje, in bil je izvoljen za predsednika grof Vetter-Lillie s 344 glasovi. Novi predsednik je doma na Moravskem in je pristaš takozvane srednje stranke na Moravskem. Podpredsednika sta ostala stara; prvi je Prade, izvoljen z 236 glasovi, drugi Čeh dr. Začek, izvoljen z 209 glasovi.

Družba sv. Mohorja

I. 1900 na Koroškem.

(Konec.)

6. Dekanija Rožek (Domačale). Domačale 11 (— 1), Lipa 8 (— 22), Skočidol 60 (+ 4), Drava 33 (.), Rožek 120 (+ 4), Št. Jakob v Rožu 111 (+ 7), Podgorje 77 (+ 10), Št. Ilj 45 (+ 2), Logaves 33 (+ 10), Dvor 68 (+ 1), Gozdanje 42 (+ 7), Pečnica 24 (— 3), Št. Jurije 25 (+ 15).

Dekanija kot taka se je povzdignila za 34 udov, a bilo bi jih lahko za polovico več, ko bi Lipa ne bila tako močno padla. Ali ga tam ni človeka, da bi odločno prevzel poverjeniški posel, kadar se ravno slučajno preseli g. župnik? Prav veselo število imata Rožek in Št. Jakob. Le ne odnehati!

7. Dekanija Spodnji Dravograd. Spod Dravograd 41 (+ 15), Črneče 37 (+ 26), Libeliče 53 (+ 9), Suha 37 (.), Labod 11 (— 4), Ojstrica 17 (— 10).

I tukaj imamo v občé napredek. Labod in Ojstrica pojemata; to v prihodnje ne sme biti! Črneče naj bodo n. p. za letos v vzgled!

8. Dekanija Št. Mohor. Št. Mohor 4 (+ 3), Melviče 28 (+ 5), Št. Štefan na Zili 36 (+ 1), Št. Pavel na Zili 21 (— 1), Zilska Bistrica 78 (+ 12), Gorje 30 (— 12), Čače 45 (.), Brdo 37

(+ 7), Blače 17 (— 3), Borlje 21 (— 2), Št. Jurij nad Zilo 61 (— 11).

Eden ud je manj. To sicer ni veliko, a če iščemo vzroke, tako jih najdemo v Gorjah in pri sv. Juriju. Da bi bila ta dva kraja vsaj pri starem številu ostala, imela bi 22 družnikov več, ne pa enega manj. Prav lepo se je obnašala Bistrica. Slava ji!

9. Dekanija Tinje (Grabštanj). Grabštanj 102 (.), Št. Peter 22 (+ 3), Pokrče 64 (+ 9), Medgorje 39 (— 16), Podgrad 8 (— 7), Radiše 85 (+ 3), Podkrnos 28 (+ 2), Žrelec 11 (+ 2), Št. Jakob ob cesti 12 (+ 2), Tinje 77 (+ 3), Slov. Šmihel 26 (+ 12), Št. Lipš 14 (+ 14), Št. Tomaž 25 (+ 4), Timenica 14 (— 4), Otmanje 1 (.).

Št. Lipš in Slov. Šmihel se odlikujeta izmed vseh drugih. Tukaj se vidi, da se nekaj doseže, ako se dela. Če ni več mogoče še višje, tako vsaj ne več nazaj! Lepo število štejeta fari Grabštanj in Radiše, dočim sta kraja Medgorje in Podgrad precej nazadovala.

10. Dekanija Trbiž. (Žabnice.) Žabnice 36 (+ 1), Trbiž 3 (— 2), Vrata 38 (.), Kokovo 2 (+ 1), Rabelj 10 (.), Ovčjasvas 44 (+ 2), Lipaljavas 13 (— 1), Pontabelj 4 (.).

Da jih je v tej dekaniji celih 66 udov-Mohorjanov manj nego poprejšnje leto, je vzrok, da so Ukve izostale iz imenika. Upajmo, da se to letos popravi. Trbiž bo menda polagoma tudi za vsem obnemogel in vendar ni tako nemški, kakor se dela in kakor si ga želijo nasprotniki!

11. Dekanija Velikovec. Velikovec 18 (+ 2), Št. Rupert 103 (+ 2), Grebinj 82 (— 5), Ovbre 23 (— 8), Št. Štefan 34 (+ 19), Šmarjeta 42 (+ 6), Št. Jurij 13 (+ 2), Djekše 46 (+ 16), Krčanje 20 (— 6), Ruda 53 (.), Gorenče 19 (— 10), Klošter 54 (— 19), Št. Peter na Vašinjah 42 (+ 4).

Kraja: Št. Štefan in Djekše sta rešila to pot dekanijo, da ni nazadovala. Pa žal! Na eni strani vesel napredek, na drugi pa Klošter, Gorenče in Ovbre in kar — 37 družnikov manj! V občé je navdušenje za družbo v Velikovškem okraju premlačno. Naskok od nasprotne strani je res velik, a tem odločnejši bi moral biti tudi odpor.

12. Razne druge dekanije. Št. Janž na Mostiču 13 (— 3), Wolfsberg 17 (— 3), Št. Pavel 15 (— 3), itd.

Po teh krajih seveda ne smemo in ne moremo pričakovati, da bi se naša družba razširjala. Prav in častno pa je za č. gg. poverjenike v onih krajih, da se trudijo tam prebivajoče Slovence zbrati pod prapor sv. Mohorja. Čim več se bo Slovencev v tujih krajih oglasilo v družbo, tem dalje se bodo mogli ubraniti potujčevanja. Drugače bodo pa ginevali kakor kafra na zraku; počasi sicer, a gotovo.

Bolj površno smo sicer pregledali letos, kako da je bilo v preteklem letu z Mohorjevo družbo na Koroškem. Ali je napredovala, ali nazadovala? Videli smo, da je napredovala, da so gospodje poverjeniki, kakor tudi družniki, storili večinoma svojo dolžnost. Večinoma pravim, ne vsi in ne povsod. Kadar bo na Koroškem enkrat 10.000 udov, potem še-le bomo povsem lahko zadovoljni. Potem imamo vsaj še enkrat tako trdno poročstvo, da nas ne uničijo še kmalu. Družbene knjige družnikom um bistré; jačje bodo tedaj spoznali, kaj jim je v prid in kaj v škodo. One jim pa tudi blažé srce, da postane dovetneje za vse lepo, in netijo v njem ljubezen do trpeče majke Slave. Kdor razširja Mohorjevo družbo, tisti ljudstvo posredno vzgaja. To pa je lepo in častno, nevenljivo delo.

„Kdor bratom um bistri, srce jim blaži, Človeštvu težko on gorje zlašuje!“

Zapomnimo si te besede in ravnajmo se po njih!

Stari številkar.

Dopisi.

Za velikovško šolo. Darovali so: Mar. Lapuš, posestnica v Beljaku, 4 krone; Ante Ravšl, kaplan pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., 4 krone; Fr. Mihl, župnik v Št. Lipšu, 6 kron; Jos. Tavšič, župnik v Vogrčah, 10 kron; Fr. Kepec, duh. upravitelj na Česnjicah pri Kamniku, 3 krone; sloven-

sko omizje v gostilni pri „Matevzu“ v Črni 10 kron; Jožef Konrad v Štebnu pri Globasnici 2 kroni; koroški rojak And. Oražem, mlinar v Briksenu na Tirolskem, 5 kron; J. Fugger, provizor v Gorenčah, 1 krono; Fr. Grafenauer, deželni poslanec, 3 krono; župan J. Jekl v Podjuni 4 krono, ki so bile nabrane med volilci na dan tukajšnje občinske volitve; L. Tomaž v Št. Rupertu pri Velikovu 5 kron; Tom. Cikulnik p. d. Škorjanec, posestnik v Mrzli vodi pri Velikovu, 10 kron; Fr. Holec, župnik v Naborjetu, 20 kron; župan Fr. Kogelnik v Podklancu 2 kroni; Volb. Serajnik, kaplan v Tinjah, 5 kron; Simon Čemer, župnik v Št. Rupertu ob Velikovu, 20 kron; Neimenovan s Kutnehore na Češkem, 6 kron. Vkup 120 kron. Ziveli nasledniki!

Hodiše. (Kakih sredstev se poslužujejo nasprotniki?) V „Kärntner Nachrichten“ piše tukaj in v Št. Jakobu dobro znani dopisnik, da se je po noči zadnjega dne 1. 1900. oddala požarna bramba „črnim“ in da so trije izmed njih od velikega veselja nad tem napravili neko gonjo v podstrešnih prostorih Miha Holiber-jeve hiše, ter prav bogokletno dostavljajo, da so je naučili moliti Češčenamarijo. In to mu daje povod, da ob enem udriha po župniku, češ, da je on šolarje v šoli vprašal, ali molijo pred poukom Češčenamarijo in ali hodijo iz šole v vrsti po dva v cerkev. V poznejši številki tega časnika pa navaja dotične tri gasilce celo z imeni, in s pravo satansko zlobnostjo v oklepu dostavljajo, da so zakonski možje, in da so bili od župnikov Žaka in Petermana postavljeni za odbornike ter zavzemajo častna mesta v požarni brambi. In h koncu zlobno ponavlja svoje prejšnje očitaje, češ, da se je isto godilo dne 20. januarja. Kaj je na tej stvari resnične? Ne dne 31. decembra 1900, temu dne 6. januarja 1901 (kaj pa se bo dopisnik brigal za stvari in resnice!) je imela požarna bramba volitev. Ko so se po noči nekateri gasilci vračali mimo Markove hiše domu, jih je povabil posestnik Holiber v hišo in takoj od svoje žene opozorjen, da mora biti kdo pod streho, se je podal s 6 možmi, katere je zavolj osebne varnosti naprosil, tja, ter je od ondod zapodil nekega fanta, sina znanega hodiškega „fortšritlarja“. To je bila torej prva „gonja“. Dne 20. jan. pa je tisti fant še z drugimi, katere je s seboj pripeljal, napadel zato Holiberja-Marka v Kramarjevi gostilni (to je tisto podstrešje!) tako, da so ga morali drugi braniti. In to je bila druga „gonja“ ali „vaja z gorečimi smodkami“, kakor pravi nasprotni dopisnik! Miha Holiber je torej izvrševal le svojo dolžnost kot gospodar, in zato je bil najprej od fanta napaden in potem od znanega dopisnika z drugimi vred na nesramen način pred celo javnostjo obrekovan! Značilno za resnicoljubnost tega dopisnika, ki dela v Hodišah, odkar je tukaj, vedno le razprtije in nemir, je to, da imenuje tudi enega kmeta, ki takrat niti v Holiberjevi hiši bil ni! — Kar zadene Češčenamarijo v šoli, je žalibog resnica, da se ta prava katoliška molitev od čisto katoliških otrok v Hodišah v II. in III. razredu dalje časa ni molila in še zdaj v III. razredu (učitelj Hribernik) ne moli, zavolj česar se je tukajšnje verno katoliško ljudstvo pritoževalo, predno je še župnik kaj izvedel. Ako je pa otroke vprašal, je to bila njegova dolžnost in pravica, ker je kot učitelj verouka tudi voditelj duhovnih vaj, h katerim pripada tudi molitev. Da gre naposled zdaj več zdaj manj otrok od doma kar naravnost v cerkev, brez da bi šli poprej v šolo — da se torej ne zbirajo vsi (!) otroci v šoli — to so pa vendar Hodišani skoraj vsako nedeljo videli; saj niso slepi! — Vse to kaže, s kakimi nasprotniki se nam je boriti! Nobena laž, nobeno še tako nesramno početje jim ni preslabo, da bi ne obrekovali naše stranke tudi pred širšim svetom. A laži imajo kratke noge in padejo na lažnike nazaj. Tako je tudi tu. „Kärnt. Nachr.“ so morale v 11. številki t. l. prinesti kar dva popravka, ki sta ju poslala gg. Ant. Habih in Mih. Holiber. — Zadnja „Bauernzeitung“ pa ponavlja iste laži. Tudi zanjo se bo našel primeren odgovor. Kakor poznaša petelina po perju, poznamo tudi našega petelinka po lažujivih dopisih v liberalnih listih. Ponočne agitacije v Hodišah in Št. Jakobu so bile brez uspeha. Zato je žalost velika! Judje v Jeruzalemu žalujejo nad svojim propadom ob ostankih tempelskih zidov. Naš propadli vemož pa se ne naslanja rad na zidove, zato pa svojo žalost izliva v lažujive dopise nasprotnih listov. Teknilo mu!

Kotmaravas. (Po občinskih volitvah.) Dne 18. januarja smo imeli občinske volitve. Zmagala je, kakor je bilo že prej pri tukajšnjih razmerah pričakovati, zopet naša slavnoznan „nemškutarija“, v vseh treh razredih. Pred Ilnovo gostilno v Kotmarivasi, kjer se je vršila volitev, je naš občinski sluga na prostem točil pivo. Torej „Gratis-suf“. Izvoljeni so bili sledeči odborniki: iz I. razreda: Sablatnik P., Pak M., Ratz Pavl in Valentin Fil.; za namestnike: Šašl Peter in Pak Miha. Iz II. razreda: Fr. Ratz, J. Lajčaher, Val. Steiner in Jak. Pihler; namestnikom: Jož. Wieder in Tom. Obilčnik. Iz I. razreda pa: Ig. Wieser, J. Hafner, Mih. Pak in Jož. Mandl; za namestnike pa: Val. Krušic in Ant. Otrob p. d. mlinarčev dninar pri Holekarju v Brdih. Jim pač gre že slaba za po-

sestnike, da morajo jemati že dninarje za namestnike! Izid volitev so pozdravili naši „naceljni“ s pravim tulenjem in lajanjem. — V potu svojega obraza se je trudil za pooblastila zlasti J. Mandl p. d. Halekarč. Ko mu je volilna komisija zavrgla pooblastilo od neke volilke, letel je takoj četrtr ure daleč po novo pooblastilo; pa glej, tudi tukaj je imel vrag svojo taco vmes; v svojem velikem navdušenju pozabil je dati podpisati to pooblastilo še od ene priče in volilna komisija mu je tudi to s tolikim trudom pridobljeno pooblastilo zopet zavrgla. Hotel je Mandelje sicer še tam na volilni mizi podpisati pooblastilo, pa g. komisar tega vendar ni dopustil. Izvolili so na to tega Mandeljca za njegov trud in v priznanje popolne izvežbanosti v izpolnovanju obč. pooblastil tudi v obč. odbor. — Posebno lepo pa je bilo gledati novega cerkvenega ključarja J. Hafner-ja p. d. Andrejovca v Št. Kandolfu, s kako skrbjo je stal s polnimi rokami nemčurskih glasovnic pred volilno sobo, in je vsakega pristaša skrbno vpraševal, ima li volilni listič, ali ne. Tudi on je bil za njegov trud in za zasluge pri agitaciji povzdignjen v čast obč. odbornika našega nemčurskega odbora. Vsa čast našemu cerkvenemu predstojništvu na takem skrbnem cerkvenem ključarju! — Tudi naš učitelj Harih se je silno pehal in agitiral okrog. Bil je tako vesel nemčurske zmage, da se je drugi dan po volitvi otrokom nemčurskih starišev smejal, ko so le-ti druge otroke zmerjali z „Metodiji“. Kaj ne, lepo je tako obnašanje učitelja, ki je plačan od denarja, katerega nosijo tudi „Metodiji“ v davkarijo! Pribiti je treba tudi še, da so odšli „tajčacional“ (kdo se ne smeje!) volilci iz Brd jako nezadovoljni takoj po volitvi domov, ker niso držali jim dane besede, da bodo izvolili v nekdanji samostojni občini Brdi vsaj štiri obč. odbornike; izvolili so pa Brdovčanom samo dva „Mihca“, enega kot posebno vnetega člana „pivne“ stranke in pa že prej imenovanega dninarja A. Otrob-a, kot namestnika. Dne 30. januarja t. l. je bil zopet za župana izvoljen Pavl Sablatnik p. d. Ile v Kotmarivasi. Temu gospodu si usojamo staviti v drugič kot najemniku lova v občini Kotmaravas javno vprašanje: 1. Ali je res, da je njega in njegovega tedanjega lovca Val. Rop-a zasačil nek posestnik pri tem, ko sta sekala pot skozi mlado gozdno drevje, da se ložej zverina strelja, in ali sta imela v to od dotičnega lastnika gozda dovoljenje? Je-li nadalje res, 2. da je bil šele po reklamacijski dobi za pretekle obč. volitve vpisan v III. volilni razred Andr. Šerijav v Gorjah, in 3. ali je res, kakor se govori, da je pod prejšnjim načelnikom požarne brambe in krajnega šolskega sveta v Kotmarivasi kot kafa izgubila vsa gotovina požarne brambe in krajnega šolskega sveta?

Rožek. (Odgovor na laži listov „Freie Stimmen“ in „Kärntner Nachrichten“.) Tedaj „Mir“, oziroma njegov poročevalec je, kakor oblastno trdi dopisnik imenovanih časopisov, v svojem poročilu o rožeških občinskih volitvah lagal, a poročevalec „Fr. St.“ tega nikakor ni dokazal, marveč se trudi samo, da bi vse, kar so naši ljubeznivi nasprotniki delali, nam nabasal in tako nemškega Mihelna opral. Hočemo mu tedaj danes jasno dokazati, kje je laž doma. Najprej se nam, ki smo tukaj rojeni, smešno zdi, da vedno o Nemcih govorijo. Teh pristnih Nemcev je, kakor bo g. nasprotni dopisnik v svoji pohvaljeni ljubeznivosti in resničnosti gotovo spoznal, tukaj 5, — celih pet rodbin. Najbrž ima naše narodne odpadnike, ki doma in povsod slovensko govorijo, za nemške Mihelne, — no, potem dober tek! — Popolnoma laž je, da smo se mi komu prilizovali, itd.; ampak kakor se nismo brigali za deželno- in državnozbornske volitve, se v začetku tudi za občinske volitve nismo dosti pobrigali. Le nam je nekdo predlagal nekak kompromis, in mi smo bili pripravljeni se pogovorov udeležiti. A kdo je vse zmedel. Pogovor je bil določen od dotičnega gospoda na nedeljo, a že v tork pred sta g. Postrajnik in Derzovec agitirala na Pečnici, v četrtek pa je agitiral g. Ciper; ali smo potem smeli verjeti in Vam zaupati? Vi, gospodje, ste sami za hrbtom delali in ste hoteli nas dobiti nepripravljene. Le da smo to pravočasno zvedeli, in seveda potem tudi nismo držali rok križema. Ko bi bili pa tako delali kakor vi, bi bila zmaga naša! — Tudi mi spoštujemo g. Zimeka in laž je, da smo ljudem prigovarjali, da ga bomo volili v 3. razredu; to že iz tega sledi in bote sami verjeli, da bomo tam, kjer je odločna večina na naši strani, volili samo svoje može. Da g. Zimeka osebno spoštujemo, sledi iz tega, da so naši može pri volitvi župana njemu dali svoje glasove. Ako vam je torej toliko bilo za mir, po katerem zdaj po volitvah točite mačje solze, zakaj pa niste prišli k določenemu pogovoru h g. Rutarju? Zato, ker ste že prej agitirali! Pri g. Rutarju, kjer Rožečanov ni bilo, se tudi ni dosti o volitvah govorilo. Laž so besede, katere dajete g. Rutarju v usta; on ni rekel, da g. župnik ne sme biti voljen, ampak, da noče biti voljen, in o popravah pri farovžu sploh

ni bilo govora; resnica je, da je g. župnik sprejel kandidaturu še le, ko smo mu prigovarjali. Saj ste tudi vi g. župnika imeli na listih, sev le od začetka in dokler vam ni g. Rutar rekel, da je to le pesek nam v oči! — Ker tajite razna očitjanja in prvem našem dopisu, evo Vam dokaze za-nje! Prej nismo hoteli imen navesti, ker pa vse tajite, tedaj poslušajte: 1. Križci: G. Ciper je kmetu Ovčejju dal listke, da bi z vami volil; ko je Ovčej šel proč, klical ga je g. Ciper nazaj, zahteval je listke, na njih je naredil dva križca in z besedami, „da bom videl, ali boš gvišen“, mu jih je dal nazaj. Več nas je tako zaznamovane volilne listke videlo. Laž ima torej kratke noge, g. dopisnik, in vaši prijatelji vam tega, ko ste pisali, niso povedali. Pa še eno: Oblačili ste volilce; zopet izgled. Sam g. Majer je priznal in očitno povedal, da je g. Žnidar prišel po njega in ga je obujal. G. Pufa je pomagal oblačiti g. Ciper, tako je Puf sam priznal. G. Keršbaum je stavil z Ovčejjem za liter vina, katera naša moža sta z vami volila, kako pa je to vedel tako gotovo?! — Očitano nam tudi glažek vina, kar smo ga še-le po volitvi v farovžu popili; g. dopisnik, tega vam ni bilo treba plačati, in ni treba nam ga zavidati, saj je bilo pri vas tega še več; pijače in jedi je pri vas od ljubega jutra dobil, kdor je hotel in vam je obljubil, da z vami voli. Tisti, ki vam je medveda o kuhnem vinu obesil na nos, se je najbrž zmedel v hiši in ni se več spomnil, kje ga je srkal! G. Postrajnik naj se le spominja, kje je na dan volitve izustil besede; morda se bo spomnil hiše in tudi pred kom, katerega pa v razburjenosti ni videl. G. uradnikom nikakor nismo odrekli pravice, a če se dopisnik za nje poteguje, bo menda tudi nam malo pravice privoščil. Sploh pa je g. dopisnik „Fr. St.“ in „Kärnt. Nachr.“ uradnikom v svojem ljubezni polnem poročilu naredil slab poklon. Naša občina in fara je skoz in skoz slovenska, zato je tudi služba božja slovenska, in le prav je, da se na cesarjev god zapeje slovenska cesarska pesem, četudi so v cerkvi uradniki; saj služijo cesarju, ki vse svoje narode ljubi in tudi ubogega Slovenca. Smo pa prepričani, da uradnikom tudi ni toliko ležeče na petju. Zato ste jim slabo postregli, kajti po vašem bi g. uradniki hodili na god cesarjev v cerkev ne za cesarja molit, ampak le petje poslušati! Z „ljubeznivostjo“ do našega g. župnika se le ne hvalite preveč; saj vemo, da je tako velika, kakor do rajnega gospoda, na katerega še zdaj po smrti mečete kamenje, ko mu v listih očitano slabosti. Ali jih vi nimate?! Konečno še to: Očitano „Mir“-u, da se je lagal; ali celo eden vaših glavnih pristašev je potrdil, da je „Mir“ pisal le resnico! Resnico ljubečim in ljubezni polnim prijateljem se priporočamo!

Št. Jakob v Rožu. (Popravek, — ki ni popravek!) Častito upravništvo „Mira“ v Celovcu. Mislim, da se mi ni treba uklanjati tiskarnemu zakonu § 19, temveč zahtevam preklic sledečih nepravilnosti. — 1. Ni res, da sem jas kot učitelj Karol Hribernik o letošnjih občinskih volitvah v Št. Jakobu brusil pete od hiše do hiše, ampak resnica je, da sem v preteklih počitnicah samo dve privatne hiše obiskal vzlic zlahte in znanstva. 2. Ni res, da sem jas pri volitvah v Hodišah napel vse strune, da bi zapel „Die Wacht am Rhein“, ker mi pesem niti znana ni, ampak je res, da so se potrudili klerikalci in naprednjaki zmago pridobiti. Prvi so odali 124 glasov, našinci 119 v skupini. 3. Ni res, da je vsa nezadovoljnost z Šent-Jakobsko slovensko šolo in vse hrepenenje po nemški šoli maslo mojega agitiranja, sicer res je, da so me naprosili kmetje, da bi ustvaril prošnjo za delitvo sedanje slovenske šole. 4. Res je, da sem bil večkrat Podkrajem pri Vorinu obiskat sestro in pravil sem njej in navzočim gostem o trudu in delu težavnega šolskega stanu. 5. Ni res, da sem se slutit preslabega in na pomoč klical nekega g. profesarja iz Celovca. 6. Ni res, da sem jas tako slavni agitator ter sejem nemir med Šent-Jakobčane, ker niti stopinje nisem naredil v hiše občanov zahtevaje podpisa za nemško šolo. 7. Ni res, da pristojne oblasti rade vidijo agitiranje učiteljev, ampak res je, da so kazni v disciplinarskih stvareh za nas učitelje zelo občutljive. 8. Najodločneje pa zavrnem priimek hujskarije; kajti naša dolžnost in naloga je na vprašanje ljudskih želj primerne odgovora dajati. 9. Res je, da je moja pomoč Št. Jakobčanom nepotrebna in nezadostna. Pričakujem natis v prihodnjem številu Vašega časopisa. Hribernik Karol, učitelj v Hodišah. Johann Fugger, Stef. Rasinger.

Dostavek uredništva. Samo zato smo dali prostor temu popravku, ker se g. Hribernik ne sklicuje na „tiskarni zakon“. Objavili smo popravek dobesedno, ker vemo, da s tem ustrezemo bralcem prav dobro baš sedaj za — pust! Čemu je g. Hribernik dal podpisati tudi dve priči, nam je neumevno, ker tudi brez teh vemo, da popravek verjame, — kakor hočemo. V ostalem pa prepustimo odgovor svojemu g. dopisniku!

Podgorje v Rožu. (Pogreb.) Dne 3. febr. popoldne smo pokopali Alojzija Suher-ja p. d. Žegarja v Podgorji. Čez leto enkrat je moža močno udaril splašeni konj, in to je prej ko ne bil vzrok njegove smrti. Iskal je zdravja v celovski bolnišnici, pa ga ni dobil. Še bolj bolan je prišel domu ter moral v najboljših moških letih v zgodnji grob. Pogreba se je udeležilo sila veliko ljudi od vseh krajev, domača in sosedne požarne brambe, veteransko društvo iz Rožeka itd. N. p. v m.!

Št. Kancijan. (Občinska volitev in ljudsko štetje.) Pri občinskih volitvah zmagala je popolnoma naša krščansko-narodna stranka. Nasprotniki so si močno prizadevali, priti na konja, a ni šlo. K zmagi so največ pripomogli naši rodoljubni kmetje, ki so vso agitacijo vzeli v svoje roke, poskrbeli si pravočasno pooblastila in marsikaterega omahljivca vzdržali v pravem tiru. Čast zavednim kmetom! Tako je prav, da se ljudje sami zavejo in sami spoznajo, kdo bo skrbel za blagor občine, da sami spoznajo, kako nevarno bi bilo dati Nemcem v roke premoženje občinsko. V tretjem volilnem razredu imela je slovenska stranka 51 glasov, nasprotna nemška, oziroma nemškutarška, 23; v drugem slovenska 22, nemška 11; v prvem se pa nemškutarji volitve niti udeležili niso več. — Čudne reči so se dogajale pri ljudskem štetju. Cela vrsta ljudi se je dala šteti za Nemce!! Vri gospod župan jih je vprašal: Kako se pa vendar date šteti za Nemce, saj še nemški ne znate? A odgovorili so: Naši otroci hodijo v Velikovec v šolo (v nemško liberalno šolo!). Žalibog, ti ljudje ne spoznajo, kako jim je nemška šola v kvar in tepejo le sami sebe. Kaznuje se na svetu vsakteri greh — in tudi ta laž jim ne bo v prid!

Šmihel nad Pliberkom. (Odgovor „Štajercu.“) V našem Šmihelu se najdejo res čudni ljudje. Že zato se nekdo jezi v „Štajercu“, da „črni klerikalci“ „črno“ pišejo v črni „Mir“. Kako je neki pisal dopisovalec nebodigatreba „Štajerca“? Kdor prebere njegovo pisarenje, si mora res misliti, da si črnila ni kupil v omikani Evropi, ker bi vendar ne mogel tako surovo pisati. Mogoče je tudi, da so mu otroci spravili žveplenk v črnilo, ker ves dopis diši zelo po žveplu. V pustnem času se sicer ne vzame vsaka stvar resno, vendar je trditev, da liberalci niso agitirali za občinske volitve, malo prepredna. Mi moremo našo tozadevno trditev tudi dokazati. Da smo mi agitirali, nikdo ne taji, a samo tako brezvspešno ne, kakor liberalci, in tako neumno ne, kakor laže dopisnik. Ne hvalimo svoje pameti, a o modrosti dopisnikovi zelo dvomimo. Če celo „neumni“ klerikalci, katerim očitate, da imajo kratko pamet, katera niti v 19. stoletje ne sega, vedó, da za pooblastila pri volitvah ni treba koleka, ali ne mora biti sram vsacega „naprednjaka“ 20. stoletja, da tega ne vé!? Napredna pamet, kako dolga pa si? Še bolj nečastno pa je, ko si niti toliko ne zapomnite, da bi se vsaj v vseh časnikih enako lagali. „Štajercu“ piše, da je šla tista beračica prosit k nekemu kmetu za kolek na pooblastilo. Celovške „Freie Stimmen“ pa čenčajo, da je tista beračica šla prosit k peterim hišam za kolek. Vsak otrok vidi, da oboje ne more biti res; „neumni“ klerikalci pa vejo, da je oboje zlagano. Laž ima kratke noge, naš ali naši dopisniki pa še krajši spomin. — Da vi morete o naših odbornikih govoriti tako zaničljivo, ne zasluži odgovora, to zasluži zaničevanje. Dobro vemo, da bodo vsi odborniki, ne oziraje se na vaše pisarenje, vestno in modro opravljali častna mesta in skrbeli za koristi občine.

Novičar.

Župnik Fran Korman †. Dne 6. t. m. je umrl v Grebinskem Klostru tamošnji župnik, vč. g. Fr. Korman, po kratki bolezni. Pokojnik se je porodil dne 15. marca 1847 v Volšbergu in bil v mašnika posvečen dne 24. jul. 1870. N. p. v m.!

Pošte. Med Ukvami in Ovčjo vasjo hodi počeniš z 11. febr. vsak dan poštni sel. — Občina Bilčoves in Zgornja Vesca se odločita od pošte v Kotmarivasi in pridružita pošti na Bistrici v Rožu. Šestkrat na teden bo poseben poštni sel prenašal pisma.

Duhovske zadeve. Prestavljen je č. g. provizor Fr. Ks. Meško iz Knezovega v Grebinski Klošter. — Župnijo Knezovo bo oskrboval č. o. Gotfr. Ohlenforst, karmelit v Zedlitzdorfu. — Razpisana je do dne 23. marca župnija Grebinski Klošter. — Župnijo Mičice je dobil tamošnji provizor, g. dr. Jos. Plattner. — V Solnogradu je dne 10. t. m. umrl opat tamošnjega benediktinskega samostana, vč. o. Romuald Horner, star 74 let. N. p. v m.!

Osebné novice. Podučitelj g. A. Mužik v Šmihelu nad Pliberkom je imenovan za učitelja in ob enem prestavljen v Pokrče. Prestavljena sta gg. učitelja M. Andrič iz Št. Jakoba v Rožu v Sveče in Jan. Fleiss iz Prevalj v Spodnjo vas

pri Rudi. — V Velikovec je dne 11. t. m. umrl tamošnji notar g. Jož. Rainer, star 48 let. — Za župana občine Tolsti Vrh je izvoljen vzgledni narodnjak g. Fr. Kogelnik p. d. Klančnik v Podklancu. Slava!

Droblj. Novo žandarmerijsko postajo so dobili dne 1. februarja na Bistrici v Rožu. — „Proč od Rima“ je v Celovcu šel dijak 7. razreda na realki Fr. Waserman. To je „nadebudna“ mladina, kaj ne?! — Šola Podljubelom postane dvorazredna. — Do koncem svečana je razpisano mesto babice za občini Globasnica in Bistrica ob Pliberku.

Kralj Milan †. Dne 11. febr. je na Dunaju po kratki bolezni umrl bivši srbski kralj Milan Obrenović, star 47 let. Kot 14leten fant je leta 1868. prišel do vlade, kateri se je odpovedal leta 1889. na ljubo svojemu sinu Aleksandru. Živel je ločen od svoje žene Natalije. Zadnje leto se je bil sprl tudi s svojim sinom.

Naša gospodarska organizacija.

Št. Jakobska mlekarna v Rožu.

Pol leta še-le deluje Št. Jakobska mlekarna v Rožu, in koliko ugleda je že dosegla! To je pokazalo poročilo na I. združnem obnem zboru, ki se je vršil na svečnico tega leta. Poročevalec, neutrudno delujoči g. župnik Mat. Ražun, je spregovoril najprej o važnosti združenja in društev nekako tako-le:

Eno samo palico zlomiš lahko, več palic zvezanih vkup pa je zelo težko, dà, nemogoče prelomiti — resnica, katero uvideva vsak človek in se o njej tudi vsak lahko prepriča. Istotako vé vsak, da, ako pretežko nabasanega voza eden konj ne more zvleči čez klanec, ga dva, še lahkeje trije in štiri vendar le spravijo naprej. Taki šibki palčici, takemu preobloženemu vozu podoben se mi zdi kmečki stan. — Eden sam kmet si ne more več pomagati, se ne more več obvarovati pogina, in zato so zavednejši, pametnejši kmetje začeli združevati se v razna kmečka društva in zadruge, češ: česar sam ne morem, znabiti dosežemo z združenimi močmi. In misel ta je prava, je dobra, ker je naravna: v združenju je moč!

Dà, v združenju je moč — dokaz imamo tukaj v rokah: letni račun naše mlekarnе, ustanovljene še le pred dobrim pol letom! Se še spominjate raznih ugovorov malone od vseh strani, ko se je raznesel glas, da hočemo ustanoviti mlekarno? Kaj, tukaj v Št. Jakobu mlekarno, ko marsikje še za dom ni dovolj mleka? Tukaj mlekarno? Kdo bo neki mleko nosil, in še tako dober kup? Kaj bodejo počeli revni ljudje, ko ne bodejo več mogli dobiti mleka? No ja, še to malo mleko, kar ga tu in tam imajo, bodejo znosili v mlekarno, doma bodejo pa posli jedli rodo mešto, mesto z mlekom, z osoljenim kropom polito itd. In danes, kje so vsi ti ugovori? Obmolknili so in morali so obmolkniti, ker se je pokazalo, da je tudi v Št. Jakobski občini mleka več kot dovolj in takih ljudi, ki mleko donajajo tudi za 10 beličev, istotako dovolj!

Na ustanovnem zborovanju naše mlekarnе, ki je bil dne 28. svečana lauskega leta, se je oglasilo res samo 33 udov za pristop; sedaj je udov že 66, tedaj ravno polovico več. In mleka, ali veste koliko ga je bilo v šestih mesecih? Prvi mesec ga je bilo res samo 6422 litrov, a že drugi mesec ga je bilo 7588 litrov, meseca oktobra celó 12.395 litrov, in še celo meseca decembra je došlo 5956 litrov mleka. Vkup je prvo polletje došlo mleka 52.027 litrov; če vzamemo polovnjak po 280 litrov, je to 1858 polovnjakov! Ne premalo, bojimo se, da bode letos veliko preveč mleka; zato je načelstvo pri zadnji mesečni seji sklenilo, za letos brez posebnih uzrokov ne sprejeti več nobenega uda.

In cena mleku! Ali je liter po 10 beličev res predober kup? Pač se človeku tako zdi. Za 4 do 5 litrov mleka samo 20 do 25 krajcarjev, to je vendar premalo, bi mislil; ni vredno, da bi nosil, in ne izplača se. Sevó, če bi bilo vkup samo 4 do 5 litrov; a pomisliti je treba, da ima mesec 30 dni, leto pa 12 mesecev! Če bi tedaj kdo mogel res samo 5 litrov na dan prinesiti, je v pol letu vendar že 900 litrov, v denarjih 90 kron. Ali 90 kron ni denar in se li za 90 kron ne izplača nositi v mlekarno mleko, kar ga je doma odveč? Imamo ude v mlekarni, ki so v 6 mesecih prinesli mleka za 383 kron, za 300 kron, za 271 kron, za 246 kron itd. Prašam vas, ali to ni denar? Tako tedaj vidimo jasno, da v slogi, v edinosti, v združenju je moč, velika moč! Ako si hočete pomagati, ako hočete priti na trdne noge in se obvarovati pogina, bodite edini, združujte se, in nihče vas ne bode mogel zmagati. Ne poslušajte tistih, ki vas hočejo raztrgati v dva nasprotna si tabora: ostanite eden mož in ena moč, in kot take vas ne bode mogel zmagati nobeden sovražnik. Če pa niste edini, ne potrebujete nobenega sovražnika, da bi vas ukončal: ukončali in uničili se bodete sami. „Vsako kraljestvo, ki je v sebi needino, bo razpadlo!“

Društveni račun kaže sledeče številke: I. Dohodki: 1. Deleži 1120 kron; 2. Pristopnina 62 kron; 3. Podpora kmetijske družbe 400 kron; 4. Posojilo 3700 kron; 5. Od udov za posode 350 kron 85 vin.; 6. Od udov za blago 71 kron 68 vin.; 7. Za surovo maslo 1835 kron 13 vin.; 8. Za smetano, mleko, skuto itd. 174 kron 24 vin.; 9. Za prodani sir 537 kron 87 vin.; 10. Za bukvice 35 kron 20 vin. — II. Stroški: 1. Udom za mleko 5045 kron 41 vin. (in sicer v gotovini 3835 kron 19 vin.; v blagu 1210 kron 22 vin.); 2. Za opravo mlekarnе 1546 kron 06 vin.; 3. Poprave v kleti 93 kron 25 vin.; 4. Sodnijski stroški 40 kron 20 vin.; 5. Tiskovine in papir 116 kron 48 vin.; 6. Za posode udov 303 kron 21 vin.; 7. Plača sirarju in pomagaju 408 kron; 8. Razni stroški 362 kron 90 vin.; 9. Obresti izposojenega denarja 71 kron 50 vin. — Vkup je bilo torej 8286 kron 97 vin. dohodkov in 7986 kron 01 vin. stroškov, ter je ostalo gotovine 300 kron 96 vin. — Vrednost založnih izdelkov (sira itd.) iznaša 3500 kron; vse društveno premoženje iznaša 5200 kron.

Poročevalec je v imenu načelstva predlagal, naj se cena za liter mleka zniža od 10 vinarjev na 9 vinarjev in je ta predlog utemeljeval. Zborovalci so račun potrdili in tudi omenjeni predlog enoglasno sprejeli. — Že prvo poročilo je pokazalo, da stoji naša mlekarna na trdnih nogah in da smemo od nje pričakovati najlepših uspehov!

Gospodarske stvari.

Sadjerejci, pripravite si cepičev za požlahtnvanje! Bliža se spomlad, in s tem čas zajedno najvažnejših opravil sadjerejev, za pomnoženje sadunosnih drevov. Treba je torej, da se oskrbimo z žlahtnimi cepiči onih drevesnih vrst, katere hočemo v svojem sadunosniku pomnožiti ali na novo vpeljati. Najbolj ugoden čas za to je v naših krajih tekoči mesec svečan. Sploh je treba cepiče narezati, predno se pretaka mezga po deblu. V toplih zimah je za to pripraven že mesec januar, in za hudega stanovitnega mraza tudi še mesec sušec; v bolj mrzlih, odsojnih legah tudi april, če niso popki preveč otekli in izgnani. Ob pravem času vrezani cepiči se dajo veliko dalj časa čvrsti ohraniti, kar je za sadjerejca važno, ker more ž njimi divjake po dva-, celo trikrat požlahtniti, če mu je prvo- ali tudi drugokrat spodletelo. — Pri rezanju je treba gledati, da ima cepič dobro razvite, čvrste popke, da le-ti niso pozebli ali zasuhli, pa tudi ne preveč izgnani in zelenkasti. Priporoča se jih rezati od vej bolj pri sredi drevesa, ne preveč pri tleh, pa tudi ne preveč pri vrhu, posebno na solnčnej strani, kjer je les bolj dozorel. Drevesa, katerim jemljem cepiče, ne smejo biti prestara, slaborodna in rakasta, ampak bolj žive in bujne rasti in dobre rodovitnosti. Mnogoletne skušnje pri rezanju žlahtnih cepičev za požlahtnvanje me učijo, da se je cepljenje prijelo ne gledé nato, ali sem cepiče rezal v pozni jeseni, po zimi ali spomladi, včasih celo do meseca majnika, da so bili cepiči le čvrsti, nepozebli in ne preveč izgnani. — Najbolj zadovoljen z vspehom pa sem bil s cepiči, narezanimi meseca januarja do srede meseca sušca. Gledal sem, kakor sem omenil, zlasti na podobo in lastnosti popkov. Načini požlahtnvanja so bili različni: druženje ali kopulacija (najkrajše in najbolj vspešno opravilo) žlahtnvanje z nakladom v precep za kožo, v precep za kožo in les, konečno v deblo za kožo pa samo rodovitne vejice. Očkanje ali okulacije sem rabil le pri divjih rožah. — Narezane cepiče vsake vrste posebej sem zvezal v kitice z navoščeno špago in jim pripel malo deščico z imenom dotične vrste. Take kitice sem potem hranil v zabojček z vlažnim peskom ali vlažno glinasto prstjo, popolnoma zakrite in pred miši s pokrovcem obvarovane. Navoščena špaga ali nit strohni na vlažnem kraju že v kratkem času, torej je neobhodno potrebno, jo dobro z voskom ali cepilno mažo namazati. Take zabojčke sem postavil potem v hram, ali pa sem jih zakopal zunaj za črevelj globoko v prst. Najdalje se držijo tako shranjeni jabelčni cepiči; nekateri so bili še meseca novembra za rabo, hruškini se že meseca julija niso radi prijemale, še menj pa se ohranijo črešnjevci, češpljevi in cepiči od sliv in aprikoz. Prepričal sem se tudi, da je treba najprej narezati črešnjevih, češpljevih in aprikozovih cepičev ter jih tudi najprej porabiti, če hočeš, da se požlahtnvanje prejme; potem pridejo na vrsto hruške in nazadnje jabelka. Najlepše vspehe pri požlahtnvanju bodeš imel vigredi, pri jabelkah notri do julija, čeravno bi bil divjak zelen; tem preje bode žlahtni cepič pognal. Mnogo jabolok in hrušek pa sem požlahtnil po zimi v izbi na toplem; treba je samo pozno v jeseni shraniti divjake v hram s koreninicami v vlažnem pesku ali v vlažnej prsti in jih do vsajanja zopet nazaj v tako prst postaviti. Dobro je, če jim prej korenine namočiš v vodi z ilom, kravjekom in pepelom, ne pregosto namešanim. Sadjerejci oskrbite se torej ob pravem času z žlahtnimi cepiči za vigredno in poletno požlahtnvanje.

Dr. V. J.

Tržne cene.

V Celovcu, dné 7. februarja 1901.

Ime blaga	na birne		na hektolitre		Prignalo se je
	K	v	K	v	
pšenica . . .	10	60	13	25	— bik
rž . . .	10	02	12	25	1 pitan vol
ječmen . . .	—	—	—	—	46 vprežnih volov
oves . . .	4	52	5	65	9 juncev
tursica . . .	7	40	9	25	49 krav
pšeno . . .	14	—	17	50	— telic
fižol (rdeč) . . .	—	—	—	—	34 pitanih svinj
krompir . . .	1	70	2	76	10 prascev
grah . . .	10	—	12	50	
ajda . . .	7	—	8	75	

Pitani voli so po — K do — K, vprežni voli po 220 K do 300 K, krave po 110 K do 280 K.

Sladko seno je meterski cent po 6 K — v do 6 K 80 v, kisló seno po 4 K 60 v do 5 K 60 v, slama po 4 K 20 v do 5 K — v.

Promet je bil srednji.

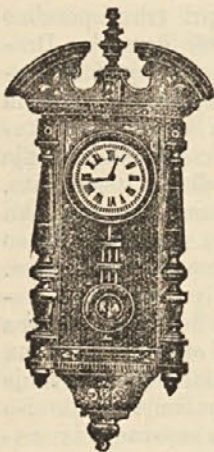
Velikovec, dné 6. jan. Prignali so: 67 volov, 33 krav, 8 telic, 4 teleta, 34 ovc, 48 živih in 42 zaklanih svinj. Radi slabih potov le malo prometa.

NAZNANILA.**Preklic.**

Podpisani **Primož Stuller**, krojaški mojster v Črni, prekličem vse žaljive besede, s katerimi sem gospoda Ivana Smoleja, kaplana v Črni, razžalil, in ga prosim javno za odpuščanje. Izjavljam, da gospod kaplan po dogovoru z mojim zastopnikom ni zahteval sodnijske obravnave. Zavežujem se, vse narastle stroške mojega in kaplanovega zastopnika, kakor tudi sodnijske stroške plačati, dalje tudi darovati dogovorjenih 20 kron za uboge šolarje v Črni. Ta preklic naj se na moje stroške objavi v „Mir“-u in v kakem nemškem listu.

V Črni, dné 10. febr. 1901.

Primož Stuller l. r.

Ure na nihalo z godbo

so zadnja novost v napravljanju ur. Take francoske, zmanjšane ure na nihalo so dolge 69 cm, omarica, kot na podobi, je iz naravnega orehovega lesa, fino uglajena z bogato pazlačenimi obrobki in z umetno izrezlanim nastavkom. Igrajo vsako uro najlepše popotnice in plese. — Cena z zabojem samo 9 gld. — Ista ura brez godbe, a z bilom, ki bije vsako celo in pol ure, z zabojem samo 6 gld. 80 kr.

Te ure na nihalo ne gredó samo z jamčeno na minuto, marveč so tudi vsled res lepe oprave pravi kras vsaki izbi. Razpošiljajo se samo s poštnim povzetjem. Kar ne ugaja, se vzame nazaj ter vrne denar. Zato ni noben riziko. — Veliki ilustrovan cenik za ure, verižice, prstane itd. zastonj in franko.

Jožef Spiering, Dunaj, poštné ulice 2/U.

Brady-jeve
želodčne kapljice

(prej Marijaceljske želodčne kapljice)

pripravljene v lekarni „pri ogerskem kralju“

C. Brady-a na Dunaju I., Fleischmarkt 1,

so starodavno in znano pomagilo, ki krepča želodec pri slabih prebavi in želodčnih težavah.

Ena steklenica stane . . . 40 kr.

Dvojnata steklenica . . . 70 „

Zopet moram opozarjati, da moje kapljice ponarejajo. Pazi se naj torej pri nakupu na zgornjo varstveno znamko s podpisom C. Brady in zavrne se naj vsak izdelek, ki nima zgornje varstvene znamke in podpis C. Brady.

Želodčne kapljice lekarnarja C. Brady

(prej Marijaceljske želodčne kapljice)

so zavite v rúdeče škatljice in imajo podobo Marijaceljske matere božje kot varstveno znamko. Pod varstveno znamko mora biti zraven stoječi podpis *C. Brady*

Posamezni deli so navedeni.

Želodčne kapljice se pristne dobivajo v vseh lekarnah.

Loterijske številke od 9. februarja 1901.

Linc 19 51 30 81 85

Trst 68 39 19 42 65

V zalogi tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovcu dobiti je v mali obliki molitev:

Tri božje čednosti,

kakor so jih slovenski verniki na Koroškem povsod moliti navajeni. 100 iztisov velja 40 kr., po pošti prejetih 50 kr.

Dr. Alojzij Kraut,
odvetnik v Celovcu,
na benediktinskem trgu št. 4., I. nadstropje.
Uradne ure so od 1/2 9. do 12. ure zjutraj in od 3. do 6. ure popoldne.
Ob nedeljah je pisarna zaprta.

Pozor! **Pozor!**

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu

priporoča od svoje najstarejše, glasovite in najzmožnejše

tovarne za gasilno orodje

sl. gasilnim društvom, občinam in zasebnikom sledeče predmete:

Brizgalnice najnovjše sestave, kakor s patentom proti zmrzlini, s priredbo, da brizgalnica na obe strani jemlje in meče vodo; „univerzalko“, prikladno za male občine, katere se nosijo ali vozijo; parne brizgalnice, vodonoše, sesalke vsake vrste, vozove za polivanje ulic in prevažanje gnojnice itd., cevi iz posebne tkanine najboljše vrste; dalje čelade, pase, sekirice, lestve ter sploh vse za gasilna društva prikladno orodje, trpežno in lepo izdelano. Motor-vozove in priprave za acetilen-lač. Dalje kmetijsko orodje vsake vrste. Gasilna društva, občine in poštene kmetovalci-gospodarji plačujejo tudi na obroke po dogovoru. Naročila franko na vsak kolodvor.

➔ Cenike pošiljamo brezplačno in poštnine prosto. ➔

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Vsaka gospodinja
in mati

se mora blagrovati, katera rabi z ozirom na zdravje, varčnost in dobri okus Kathreiner-Kneippovo sladno kavo (pristno samo v znanih izvirnih zavitkih).